

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 15 Μαρτίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ιμπραχίμ-Μπέν-Μεχδὴ ὁ διά-
δημος 'Αραβὶ αἰοῖδος (κατὰ τὸν Σ. Μπλοντέλ).—**Προλήψεις καὶ**
παραδόσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ (Διάλεξις Εὐγενίου Ζαλοκώ-
στα ἐν τῷ 'Ελλ. Φιλ. Συλλόγῳ).—**Ποικίλα.**—'Ο βίος ἐν Φρέδεν-
βουργ.—Τὸ νέον ἔργον τοῦ Ρενάν.—Οἱ ἀδάμαντες.—'Η Δευτέρα
Μήτις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον πολιτικὸν γεγονός τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ἀναμφηρίστως ἡ ἐν Γερμανίᾳ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις, ἡ φέρουσα μὲν κυρίως ἐσωτερικὸν χαρακτήρα, ἀλλὰ καὶ μεγάλως ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς ἔνεκα τῆς τε ἐπιρροῆς, ἣν ἡ τῶν Χοχεντζόλερν αὐτοκρατορία ἐνασκεῖ ἐπὶ τῆς ὁλομελείας τῶν τῆς Δύσεως κρατῶν, καὶ τῆς θέσεως, ἣν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων κατέχει. Ὅτε τῇ 5]17 μαρτίου τοῦ 1890 τὴν ἀρχὴν παρητεῖτο ὁ πρῶτος τῆς μεγάλης γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀρχιγραμματεὺς, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, καὶ ἐκαλεῖτο διάδοχος αὐτοῦ ὁ τέως ἐν ἀσημότητι σχεδὸν τὸν πολιτικὸν βίωσας βίον στρατηγὸς Καπρίβης, ὁ τῇ 25]6 δεκεμβρίου τοῦ 1891 εἰς κόμην προαχθεὶς ἐπὶ τῇ ἐπιψηφίσει τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι τοσοῦτο ταχέως ἤθελε μεταμεληθῇ ὁ γερμανὸς μονάρχης, ὅς, τὴν παραιτήσιν τοῦ ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος τὴν πατρίδα κυβερνήσαντος ἀποδεξάμενος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐπιβαλεῖν τὴν ἰδίαν θέλησιν, διεκύβευσε τὸ κράτος τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ ὑπέσκαψε τὰ θεμέλια τῆς δυνάμεως, τῆς προσγενομένης ἐκείνῃ διὰ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ καὶ παγιωθείσης διὰ τῆς ἀδιασειστοῦ προσκολληθείσης τοῦ συμβούλου τούτου εἰς τε τὸν πάππον καὶ εἰς τὸν πατέρα τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ οὐδεὶς τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἀντιπολιτευομένων ἀπετόλμα νὰ καταπολεμήσῃ ἀναφανδὸν τὰ κυβερνητικὰ σχέδια καὶ μόνον ἡ σκέψις ὅτι ταῦτα ἐπύγαζον ἐκ τῆς πρωτοβουλίας ἀνδρός, εἰς ὃν ἡ γερμανικὴ πατρίς τὸ σημερινὸν αὐτῆς

ὀφείλει μεγαλεῖον, καίπερ ἀνιδρυθὲν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἐτέρου πεπτωκότος μεγαλείου, ἐξήρκει εἰς τὸ νὰ πείσῃ πάντας ὅτι πάντα τὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρός σχέδια ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ιδέας τοῦ ἀναδειχθαι τὴν πατρίδα καὶ παγιῶσαι τὸ διὰ τοσοῦτων μόχθων καὶ τηλικούτων θυσιῶν κατακτηθὲν κράτος αὐτῆς· ἀλλ' ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ἐν Φριδρισχρούε τὴν ὑγείαν αὐτοῦ περιποιουμένου νῦν ἀνδρός τὰ πράγματα μετέβαλλον ὥσιν καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ Στάιν καὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν παρασκευασάντων τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ 1806 μέχρι τοῦ 1813, ἀπὸ τῆς Ίενας μέχρι τῆς Λειψίας, βαδίσαντες δεινὴν ἔπесαν πτῶσιν, μέλλουσιν νὰ καταλάβῃ σπουδαίαν σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Γερμανίας. Ὡς ἀθείαν τὸ ἐπικρατοῦν νῦν φιλολεύθερον πνεῦμα χαρακτηρίσαντες ἠδυνήθησαν νὰ παραπείσωσι τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ περὶ σχολῶν νομοσχεδίου, οὗ τὴν σημασίαν ὑπεδείξαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, καὶ νὰ εἰσηγηθῶσι τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ παρὰ τὰς πολλαχόθεν διατυπωθείσας διαμαρτυρίας καὶ τὴν σφοδρότατην κατακραυγὴν τοῦ ἀνωτέρου ἐπιστημονικοῦ τε καὶ φιλολογικοῦ κόσμου. Καὶ μέχρι μὲν τινος τὸ ζήτημα ἐφαίνετο οὐχὶ τοσοῦτο σημαντικόν· ἀλλ' ὅτε τὰ πανεπιστήμια αὐτῆς ταύτης τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς πόλεως, ἔνθα στέφονται οἱ τῆς Πρωσίας βασιλεῖς, δι' ἀναφορᾶς πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν γερουσίαν ἠξίωσαν τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν οὕτω τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀνύχων ἰδία τοῦ καθολικισμοῦ, ἔντρομος σχεδὸν ὁ αὐτοκράτωρ συνεκάλεσεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, συμβουλευόντων τῆς Α. Μ. τῆς τε μτροῦς, τῆς χήρας δηλονότι τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης, μέγα ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν συνῆλθε τὴν ἐπετηρίδα τῆς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀποχωρήσεως τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, καί, λεπτομερῶς ἐξετάσας τὸ ζήτημα, οὐ μόνον τοῦ τε κόμης Καπρίβη καὶ τοῦ συντάξαντος τὸ νομοσχέδιον ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως κ. Ζέδλιν ἠλεγξεν ἀπερισκεψίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέταξε τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ νομοσχεδίου, καίπερ οὕτω ἐξεληθόντος ἐτι ἐκ τοῦ κόλπου τῆς πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ συστάσεως ἐιδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος δεινῶς ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν κυριωτέρων εἰσηγητῶν τοῦ νομοσχεδίου, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων ὤφειλον νὰ σταθμίσωσι καλῶς τὰ πράγματα καὶ

νὰ μὴ ἐξωθήσῃ αὐτὰ εἰς τὸ ἔπακρον μετὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐτι τοῦ ζητήματος ἀνέλιξεν ἐν τε τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπου μεγάλην ἐπῆλθε διαφωνία μεταξὺ τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ μελῶν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐτι τῇ ἐπιτροπῇ, ὅπου μόλις πλειονοψηφία τριῶν ψήφων ἐκ 31 ψηφοφορούντων κατέτεινεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου. Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, ὁ ἀναλαβὼν τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο τῇ 11 μαρτίῳ 1891, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ ὁ δὲ κόμης Καπρίοης, κηρύξας ἑαυτὸν ἀλληλέγγυον μετὰ τοῦ κ. Ζέδλιτς, ἠγήσατο καλὸν νὰ παραιτηθῇ τὰ καθήκοντα προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Πρωσίας καὶ νὰ διατηρήσῃ, κατὰ τὰ μέχρη τοῦδε τοῦλάχιστον γραφόμενα τῶν βερολινέων ἐφημερίδων, μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὅλως ἀσημάντων καὶ συνδυναζόμενων μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐσωτερικῶν πληγῶν, ὧν αἱ σημαντικώτεραι εἶναι ἡ τῆς Βαυαρίας πολιτεία ἐν τῷ ζητήματι τῆς στρατιωτικῆς δικονομίας καὶ ἡ κατὰ τοῦ μεγαλείου τῆς Πρωσίας ὑπόκωφος πάλιν τῶν λοιπῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν, ὑπεμφαίνει ὅτι ἡ τῶν Χοεχεντσόλερν αὐτοκρατορία δὲν διατελεῖ ἐν κρείσσονι θέσει τῶν λοιπῶν ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν, ἅπερ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς προσκρούουσι κατὰ πολλῶν κινδύνων καὶ προσκομμάτων, καὶ ὅτι ὁ πρῶν ἀρχιγραμματεὺς ἔδει νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὅπως ἐπανορθώσῃ πολλὰ τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπὸ ἐσωτερικὴν ἐποψὴν, ὃν τρόπον ἐργασθεὶς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ περιέβαλε τὴν Γερμανίαν διὰ τοῦ σημερινοῦ αὐτῆς μεγαλείου καὶ ἀνέδειξε τὴν μικρὰν Πρωσίαν δέσποιναν τῶν τυχῶν τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα. Καὶ ἀληθῶς ἡ νῦν ἐν Βερολίῳ κρατοῦσα κατάστασις μεγάλως ἐπιδρᾷ ἐντε τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ καὶ μεγάλην ἐπομένως ἐπιβάλλει σύνεσιν τοῖς συμβούλοις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρὰ πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνέργειαν. Ὑπὸ τὴν πρώτην ἐποψὴν δημιουργεῖται προηγουμένον, ὅπερ ἐπωφεληθήσεται πιθανῶς ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐν ἡ περιπτώσει οἱ τὰ τῆς αὐτοκρατορίας ἰθύνοντες ἀποπειραθῶσι νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτῷ νομοσχέδια, ἀπᾶλλον πρὸς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς παράδοσεις αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀντιφάσκοντα πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, δυσχερὲς δὲ πλέον ἔσται τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ νὰ μετέρχηται ἢν ἄχρι τοῦδε μετῆλθε γλῶσσαν καὶ νὰ κηρύττῃ ὅτι ὑπέρτατος νόμος τυγχάνει ἡ θέλησις αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς οὐχὶ ὀλίγη ἐπιγίνεται βλάβη εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου συνεπεία τοῦ ὅτι ἀπεκαλύφθη τοιαύτη πραγματικὴν κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ, οἷα ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ πολλὰκις εἰς ἐνδοιασμοὺς ἐμβαλοῦσα τοὺς περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἐν τῷ ζητήματι τοῦ τελεσφόρου τῆς συμπράξεως τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου εἰς τὰ σχέδια τῆς βερολινέας διπλωματίας, καὶ οἷα ἡ ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ, ἡ ἐκφοβίσασα πολλὰκις τὸν τε πρῶν ἀρχιγραμμ. πρίγκιπα Βίσμαρκ καὶ τὸν διάδοχον αὐτοῦ κόμητα Καπρίον περὶ τοῦ λυσιτελοῦς τῆς συμμαχίας κράτους, ἀποτελουμένου ἐκ στοιχείων διαφόρων καταπολεμούντων τὴν πολιτικὴν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Αὕτῃ ἡ χαρὰ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ τύπου τῶν συμμάχων τῇ Γερμανίᾳ κρατῶν ἐπὶ τῇ παρατάσει τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διαμονῆς τοῦ κόμης Καπρίου ὑποδεικνύει ὅτι ἀρκούντως ἐκλονήσθη ἢ ἐπὶ τὴν Γερμανίαν πεποιθήσεις τῶν συμμάχων δυνά-

μεων καὶ ὅτι δὲν φαίνεται ὅλως ἀπίθανος ἡ ἰδέα ὅπως ἑκατέρα αὐτῶν σκεφθῇ ὀριμώτερον περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπόσχη τοῦ δεσμεῦσαι στενῶς τὴν τύχην αὐτῆς μετὰ κράτους, ὅπερ ἐσωτερικῶς δὲν φέρει τὰ στοιχεῖα τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Τοῦλάχιστον τὰ λοιπὰ ἐν Εὐρώπῃ κράτη, ὧν τὴν σύμπραξιν τοσοῦτον ἐπεζητήσεν ὁ περιγητῆς μονάρχης διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπισκέψεων εἰς τὰς πρωτευούσας αὐτῶν λίαν συνετισθῇ, σονται ἐκ τῶν ἐν Βερολίῳ ἐξελισσομένων γεγονότων καὶ μεγάλως σκεφθῇσονται πρὶν ἢ ριθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Γερμανίας, ἐὰν καὶ αὐθις ἀπόπειραι καταβληθῶσι πρὸς ρυμούλκηνσιν καὶ προσέλκυσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἄρμα τῆς συμμαχίας τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης δυνάμεων.

Γενικὴν ὥσαύτως σπουδαιότητα πρὸς τῇ ἐν Γερμανίᾳ κρίσει κέκτηται καὶ τὸ ζήτημα τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν, τὸ ἀπασχολοῦν ἀπάσας σχεδὸν τὰς ἐν Εὐρώπῃ δυνάμεις, μεγάλας τε καὶ μικράς. Καὶ ἡ μὲν Ρωσία πρὸς ταῖς διπνεκῶς διεξαγομέναις μεταθέσεσι σπουδαίων στρατιωτικῶν σωμάτων πρὸς τὰ δυτικὰ μεθόρια καὶ πρὸς τοῖς σχεδιαζομένοις μεγάλοις στρατιωτικοῖς γυμνασίοις ἀγωνίζεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ σιδηροδρομικὸν αὐτοῖς σύμπλεγμα, τὸ ὄντως μεγίστην ἔχον σημασίαν ἐν τῇ ἀχανεῖ τῶν τσάρων αὐτοκρατορίᾳ, ὅπου αἱ ἀποστάσεις ἐλλείψῃ ἐπαρκῶν μέσων συγκοινωνίας λίαν βαρύνουσιν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων καὶ ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως ἐπαρκούς στρατοῦ εἰς τὸ ἀπειλούμενον σημεῖον. Τὴν πείραν τούτων ἔλαβεν ἡ ἐν Ρωσίᾳ διεύθυνσις τῶν στρατιωτικῶν κατὰ τὸ 1877, ὅτε δεινῶς ἐδοκιμάσθη ὁ ρωσικὸς στρατὸς ἐλλείψῃ ἐπαρκῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐν τῇ νοτίῳ Ρωσίᾳ καὶ πασιφανῶς πλέον κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπληρώσεως τῆς φοβεράς ταύτης ἐλλείψεως, τῆς ἐπιδρώσης μεγάλως ἐπὶ τῆς τύχης τῶν νεωτέρων πολέμων, οὓς ἀποφασίζουσιν οἱ μεγάλοι ὄγκοι καὶ ἡ ἐγκαιρος ἐπὶ τόπου κατάφθασις τῶν ἀναγκαίων στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐπιτηδείων. Ὁ νῦν αὐτοκράτωρ, καλῶς τὰ πράγματα σταθμίσας καὶ ἐπισταμένως μελετήσας τὴν κατάστασιν, ἔγνω πρὸς ταῖς λοιπαῖς διοικητικαῖς μεταρρυθμίσεσι νὰ μεριμνήσῃ δεόντως καὶ περὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἐφ' ᾧ καὶ καλὸν ἠγήσατο νὰ διορίσῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν συγκοινωνιῶν τὸν μέγαν δοῦκα Σέργιον, ὃς φημίζεται ἐπὶ μεγάλῃ δραστηριότητι. Ὁ διορισμὸς τῆς Α. Υ., τὰ μέγιστα εὐαρεστήσας πᾶσι τοῖς ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ κύκλοις, προσαγορεύεται ὡς ἀφητηρία σπουδαίων ἐργασιῶν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τοῦ ἐν γένει ἔργου τῶν συγκοινωνιῶν καὶ θεωρεῖται ὡς τέμνων νέαν ὁδὸν ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ ταύτῃ μεταρρυθμίσει, τῇ ἀναπληροῦσῃ μέγα κενὸν ἐν τῇ στρατιωτικῇ δυνάμει τῆς Ρωσίας, ἥς οἱ ἀπειροπληθεῖς στρατοὶ ἄχρηστοι σχεδὸν καθίστανται ἐλλείψῃ ἐπαρκῶν μέσων πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν. Ταύτοχρόνως οἱ περὶ τοῦ αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρου καὶ εἰς ἄλλα προβαίνουν πρὸς πλήρη καὶ ἀκέραιον καταρτισμὸν τῶν μεγάλων ὀγκῶν τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ μέτρα, ὧν οὐ τὴν τελευταίαν κατέχουσιν τάξιν τὰ σχεδιαζόμενα παρὰ τὰ δυτικὰ τῆς αὐτοκρατορίας μεθόρια στρατιωτικὰ γυμνάσια. Τούτων θὰ μετάσχῃ στρατός, οἷος οὐδέποτε ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐκλήθη ἐν Εὐρώπῃ χάριν τοιούτου σκοποῦ, καὶ ἐντεῦθεν ἡ μεμετρημένη πῶς γλῶσσα τοῦ βερολινέου καὶ βιενναίου τύπου ἐν τῷ ζητήματι τῆς παρουσίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις τούτοις γυμνασίοις καὶ ἡ ἀποφυγὴ παντὸς σχεδὸν σχολίου περὶ τῶν προθέ-

σεων τοῦ τσάρου, σκοποῦντος μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων τούτων νὰ προβῇ εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν ἀλ-
λοδαπὴν.

Ἀλλὰ τῆς περὶ τὰ στρατιωτικὰ μερίμνης τῶν ἐν Πε-
τροπόλει, ὅπου πᾶσαι αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις σταθ-
μίζονται ἐν ἐκτάκτοις στρατιωτικοῖς συμβουλίοις ὑπὸ
τὴν προεδρείαν τοῦ αὐτοκράτορος ἥκιστα ὑπολείπονται
οἷ τε ἐν Βερολίνῳ οἷ τε ἐν Ρώμῃ καὶ οἷ ἐν Παρίσι-
οις. Ἐν πάσαις ταύταις ταῖς πρωτενοῦσαις ἀένναον κατα-
βάλλουσιν ἐργασίαν οἱ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ κύκλοι, οἱ
συσκεπτόμενοι ἐν μὲν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ νὰ προεκτεί-
νωσι τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καθ' ἀπάσας σχεδὸν
τὰς διευθύνσεις, ἐν δὲ Γαλλίᾳ νὰ ἐνισχύσωσι τὰς πρὸς
τὰ Βόσγια φρουρὰς ἐπὶ τῇ παρατηρουμένῃ δραστηριότητι
τῶν ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λοθαρηγίᾳ στρατιωτικῶν ἀρχῶν
καὶ ἐπὶ τῇ καταβαλλομένῃ προσπάθειᾳ αὐτῶν πρὸς συμ-
πλήρωσιν τῶν περὶ τὸ Μὲτς ἀμυντικῶν ἔργων. Καὶ αἱ μι-
κρότεραι δὲ τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἐμπράκτως μιμοῦν-
ται τὰς μεγάλας ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐντεῦ-
θεν αἱ ἀκουόμεναι διαμαρτυρίαι ἐν τε Ὁλλανδίᾳ ἐπὶ ἐνό-
χῳ ἀκηδίᾳ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων στρατιωτικῶν ἔρ-
γων, ἅπερ ἀναγκαιότατα κρίνονται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν
τῆς τοῦ κράτους ἀμύνης, ὥς καὶ ἐν Βελγίῳ ἐπὶ τῇ πα-
ρατηρουμένῃ βραδύτητι περὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν
ὄχυρῶμάτων τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ τοιαύτη περὶ τὰ στρα-
τιωτικὰ μέριμνα προὔκάλεσεν ὡσαύτως καὶ τὸν ζήλον
τοῦ λαβεῖν ἀντίγραφα τῶν στρατιωτικῶν σχεδίων, τῶν
ἀναγομένων εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐπιστρατείας καὶ εἰς
τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐφεδρείας ἐν εὐθέτῳ καὶ ἐπειγούσῃ
ᾧρᾳ. Ἰδίᾳ τὰ ἐν Ρωσίᾳ σχέδια προὔκάλεσαν τὴν προ-
προσοχὴν τῶν συμμάχων κρατῶν, καὶ ἐντεῦθεν αἱ κατὰ
τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπελθοῦσαι συλλήψεις
διαφόρων ἐν τοῖς ρωσικοῖς μεθορίοις προσώπων, κατη-
γορουμένων ἐπὶ ἀποπειρὰ δωροδοκίας τῶν ἀρμοδίων
ὑπαλλήλων καὶ ἀποσπάσεως ἀπ' αὐτῶν διαφόρων ἀν-
τιγράφων τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐπιτελείου σπουδαιο-
τάτων στρατιωτικῶν σχεδίων.

ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἡ Ἰτα-
λία τὴν πρώτην ἔχειθῃσιν συνεπείᾳ τῶν ἐν τῇ βουλῇ διε-
ξαχθεισῶν συζητήσεων περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἰδίας πολι-
τικῆς. Οἱ τῆς κυβερνήσεως τοῦ μαρκησίου Ρουδίνη πο-
λέμιοι, ἐπιτείνοντες τὴν κατ' αὐτῆς μὴνιν καὶ ἀγανά-
κτησιν, ἐπειράθησαν νὰ παραστήσωσι δι' ἀριθμῶν τὴν
οἰκονομικὴν τοῦ βασιλείου κατάστασιν καὶ νὰ χαρακτη-
ρίσωσι ταύτην ὥς οἰκτράν, ὥς χρῆζουσαν ῥιζικωτάτων
μέτρων καὶ συντονωτάτης ἐνεργείας πρὸς βελτίωσιν τῆς
ὑφισταμένης νῦν δεινῆς κρίσεως. Ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ
χρέους τοῦ βασιλείου ἀρξάμενοι, ἐζήτησαν νὰ τεκμη-
ριώσωσιν ὅτι τὸ νεαρὸν ἰταλικὸν βασίλειον ὀφείλει πεν-
τεκαίδεκα δισεκατομμύρια φράγκων, ὅτι ὁ προϋπολογι-
σμός τοῦ κράτους ἀνέρχεται εἰς 1,800,000,000 καὶ ὅτι
ὁ λαός, στένων ὑπὸ τὸ βάρος ὑπερόγκων καὶ ἐπαχθε-
στάτων φόρων, ἀδυνατεῖ νὰ υποδλῇ εἰς νέους. Αἱ
τῶν πολεμίων παρατηρήσεις δὲν εἶναι ἄδικοι καὶ εὐλό-
γως ἐνιοι τῶν κυβερνητικῶν φήλων ὑπέδειξαν τὴν εἰσα-
γωγὴν διαφόρων οἰκονομιῶν, ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν
πληρονομένων μισθῶν εἰς προσωπικόν, οὗ οὐκ ὀλίγα
μέλη παντελῶς ἄχρηστα καὶ περιττὰ τυγχάνουσιν· ἀτυ-
χῶς αἱ ἐλπίδες αὗται φρουδαὶ ἐλέγχονται μετὰ τὴν ἀπό-
δυσιν μάλιστα τῆς Ἰταλίας εἰς νέας δαπάνας εἴτε πρὸς
ἐπέκτασιν τῶν στρατιωτικῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν
εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ, ὥς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ

τῆς τελευταίας δηλώσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅστις,
ἀπαντῶν εἰς τὸν φοβερὸν αὐτοῦ πολέμιον, τὸν κ. Ἰμ-
βριάνη, ἐπερωτήσαντα ὅποια τὰ ληθθνόμενα μέτρα
πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκτρᾶς τῶν πραγμάτων καταστά-
σεως, ἐκήρυξεν ἄφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ἡ κατάστασις, καίπερ
δυσάρεστος, οὐδὲν τὸ ἐπίφοβον ἔχει, ἄφ' ἑτέρου δὲ ὅτι
ἡ Ἰταλία μεθ' ὅλην τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν αὐτῆς
περὶ πλείστου ποιεῖται καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρα-
τιωτικοῦ αὐτῆς ἔργου, ἅτε τοῦ στρατοῦ μόνου δυναμέ-
νου νὰ ἐξασφαλίσῃ τῷ βασιλείῳ τὴν ἀνεξαρτησίαν
αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἐστραμμένον ἔχουσι τὴν προσοχὴν εἰς
τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις, ὑποβληθεὶς ἤδη
εἰς τὰς βουλὰς, τίθεται μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ δια-
τάξει. Ταῦτοχρόνως μετὰ σπουδαίου παρακολουθοῦσιν
ἐνδιαφέροντος καὶ τὸ ζήτημα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα δυ-
στυχήματα συλληφθέντων ἁγγλῶν ἀδελφῶν, οὗτινος ἐ-
πιληφθήσεται ὁ ἀναλαβὼν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ νέος
ἁγγλος πρεσβευτῆς λόρδος Δούφφερν, ὁ ἀποπειραθεὶς
μὲν νὰ προσποιηθῇ μεγάλην συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς γεί-
τονος δημοκρατίας, ὥς εἰκάζεται ἐκ τῶν ἀμειψθέντων
λόγων κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων αὐτοῦ
εἰς τὸν πρόεδρον κ. Καρνῶ, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ
ἐξαλείψῃ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐπικρατοῦσαν κατ' αὐτοῦ δυσμέ-
νειαν ἐπὶ τε τῇ σφοδρᾷ αὐτοῦ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ στοι-
χείου πάλῃ ἐν Καναδοῖ, ὅτε γενικὸς αὐτοῦ διετέλεσε
διοικητής, καὶ ἐπὶ τῷ περὶ Αἰγύπτου ὑπομνήματι αὐ-
τοῦ τῷ 1888, τῷ λίαν τῶν Γάλλων καθαπτομένῳ.

Τὰ ἐν Αὐστρίᾳ ἐσωτερικὰ ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἐν ταῖς
οὐγγρικοῖς βουλαῖς συζητήσεις περὶ τῆς εἰς τὸν βασιλι-
κὸν λόγον ἀπαντήσεως, καθ' ἃς σφοδραὶ ἀντιπλάγησαν
μεταξὺ διαφόρων μελῶν ὕθρεις, ἀπολήξασαι εἰς μονο-
μαχίας καὶ εἰς διαπληκτισμούς. Ταῦτοχρόνως ἐν τοῖς
διαφόροις κομματικοῖς ὁμίλοις τῆς Πέστης διάφοροι ἐκ-
φράζονται εὐχαί, κατατείνουσαι εἰς τὴν ἐκφρασιν τῆς
εὐγνωμοσύνης τοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν αὐτοκρά-
τορα Φραγκίσκον ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς στέ-
ψεως αὐτοῦ ὥς βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἵμου κρατῶν τὴν σπουδαιοτέραν καὶ
αὐθις ὄψιν παρουσιάζει ἡ Ἑλλάς, ἥς ὁ βασιλεὺς δύνα-
ται ἀναμφηρίστως ν' ἀντιποιηθῇ τὸν τίτλον σωτῆρος τῆς
χώρας αὐτοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐ-
τὸν ἐχεφροσύνῃ καὶ βαθυτάτῃ συνέσει ἔγνω ἄφ' ἑνὸς
μὲν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς τῶν οἰκονομικῶν καταστά-
σεως, ἄφ' ἑτέρου δὲ νὰ ποιήσῃται ἐκκλησίαν ἐπὶ τὴν ψῆ-
φον τοῦ λαοῦ διὰ τῆς διαλύσεως τῆς νῦν ἐθνικῆς ἀντι-
προσωπείας. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καλεῖται οὕτως εἰς τὴν
μεγαλειτέραν τῶν θυσιῶν, εἰς ἣν δύναται νὰ προβῇ ἐν
τῷ βωμῷ τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ μερίμνης τοῦ
ἡγέτου τῆς δυναστείας, οὐδεμία δ' ἀμφιβολία ὅτι ἡ ψῆ-
φος αὐτοῦ θὰ ἦναι σύμφωνος πρὸς τὰ φρονήματα τοῦ διὰ
τῆς ἀπὸ 17 φεβρουαρίου ἀποφάσεως αὐτοῦ περισώσαντος
τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ βαράθρου καὶ ὅτι ἥκι-
στα θὰ πραγματοποιηθῶσιν αἱ ἀπαίσιμοι προορήσεις ἐνίων
ὀργάνων τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπου, καθ' ἃς ἐκ τῆς ψήφου
τοῦ λαοῦ σπουδαιοτάτα δυναστικά ἐξήρτηνται συμφέ-
ροντα.

